

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 2 kwietnia 2020 r. – Isopix / Parlament**(Sprawa T-163/20)**

(2020/C 191/32)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Isopix SA (Ixelles, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci P. Van den Bulck i J. Fahner)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności na podstawie art. 263 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej decyzji Parlamentu Europejskiego doręczonej pismem z dnia 24 marca 2020 r., w której poinformowano skarżącą o odrzuceniu jej oferty złożonej w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego COMM/DG/AWD/2019/854 oraz o udzieleniu przedmiotowego zamówienia innemu oferentowi;
- nakazanie Parlamentowi przeprowadzenia ponownej analizy ofert; tytułem żądania ewentualnego, zasądzenie od Parlamentu na rzecz skarżącej odszkodowania za utratę szansy na otrzymanie zamówienia, jak również z tytułu kosztów i wydatków poniesionych w związku z udziałem w postępowaniu przetargowym;
- nakazanie Parlamentowi przedstawienia sprawozdania z analizy ofert;
- obciążenie Parlamentu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia. Skarżąca twierdzi, że przesłane jej przez Parlament pisma nie stanowią uzasadnienia odpowiadającego wymogom ogólnego rozporządzenia finansowego, ponieważ nie zawierają one informacji na temat korzyści jakościowych wybranej oferty, kryterium ceny ani ostatecznej oceny uzyskanej przez ofertę skarżącej.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasad przejrzystości i równego traktowania. Skarżąca twierdzi, że jej oferta, przygotowana specjalnie do wyświetlania na ekranie, została oceniona na podstawie jej wersji papierowej, wbrew postanowieniom zaproszenia do składania ofert. W rezultacie zasadnicza część oferty została wyłączona z oceny, co pozostaje w sprzeczności z wymogami przejrzystości i równego traktowania.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia obowiązku staranności. Zdaniem skarżącej Parlament nie dopełnił obowiązku starannego sprawdzenia, czy fotografowie, których życiorysy zostały przedstawione w ofercie wybranego oferenta, wyrazili zgodę na pracę w Brukseli i w Strasburgu.

4. Zarzut czwarty dotyczący oczywistego błędu w ocenie popełnionego przez Parlament, który nie wykluczył oferty wybranego oferenta, mimo że oferta ta była niezgodna z kryterium wyboru wymagającym, aby oferent posiadał zespół składający się z co najmniej 15 osób w przypadku części 1 i 12 osób w przypadku części 2.

**Skarga wniesiona w dniu 20 marca 2020 r. – Creaton South-East Europe / EUIPO – Henkel
(CREATHERM)**

(Sprawa T-168/20)

(2020/C 191/33)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Creaton South-East Europe Kft. (Lenti, Węgry) (przedstawiciele: adwokaci J. Muyltermans i P. Maeyaert)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Henkel AG & Co. KGaA (Düsseldorf, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „CREATHERM” – zgłoszenie nr 17 481 011

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 15 stycznia 2020 r. w sprawie R 1090/2019-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i interwenienta kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

**Skarga wniesiona w dniu 23 marca 2020 r. – Marina Yachting Brand Management Company / EUIPO –
Industries Sportswear Company (MARINA YACHTING)**

(Sprawa T-169/20)

(2020/C 191/34)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Marina Yachting Brand Management Company Ltd (Dublin, Irlandia) (przedstawiciele: adwokaci A. von Mühlendahl, C. Eckhart i P. Böhner)